

Prevedla in priredila

Переклала і відредагувала

Mojiceja Bonte

Моїцея Бонте

Niki in strašni volkovi

Нікі та страшні вовки

1-2

Neke vetrovne noči se je Niki prebudila iz spanja ...

Однієї вітряної ночі Нікі прокинулася від сну...

3-4

НА ПОМОЇ!

ДОПОМОЖІТЬ!

5-6

Мама je pohitela k njej.

Мама поспішила до неї.

»Kaj pa je narobe?« je vprašala.

«Що трапилось?» — запитала вона.

»Volkovi!« je rekla Niki. »Sto volkov me lovi!«

«Вовки! — Сказала Нікі. — Сто вовків женеться за мною!»

7-8

»Sto?« se je začudila mama. »Si prepričana?«

«Сто? — Здивувалася мама. — Ти впевнена?»

»No,« je rekla Niki. »Mogoče jih je bilo petdeset. Ampak so vsi dirjali za menoj, jaz pa jim nisem mogla ubežati.«

«Ну, — сказала Нікі. — Може, їх було п'ятдесят. Але всі вони гналися за мною, і я не могла від них втекти».

9-10

»Petdeset praviš?« je rekla mama. »Si prepričana?«

«П'ятдесят, кажеш? — Сказала мама. — Ти впевнена?»

»No,« je rekla Niki. »Mogoče jih je bilo petnajst. Ampak so bili zelo krvoločni.«

«Ну, — сказала Нікі. — Може, їх було п'ятнадцять. Але вони були дуже кровожерливі».

11-12

»Petnajst volkov se zdi veliko,« je rekla mama. »Si prepričana?«

«П'ятнадцять вовків, здається, багато, — сказала мама. — Ти впевнена?»

»No, mogoče jih je bilo samo pet,« je priznala Niki. »Ampak so vsi renčali name.«

«Ну, може, їх було лише п'ять, — зізналась Нікі. — Але всі вони на мене ричали».

13-14

»To so bile samo grde sanje,« je rekla mama. »Zdaj pa je čas, da spet zaspite.«

«Це був просто поганий сон, — сказала мама. — Тепер пора засинати».

Potem je svoje zajčke pokrila z odejo, ugasnila luč in zaprla vrata.

Потім вона накрила своїх зайчат ковдрою, вимкнула світло і зачинила двері.

»Ste slišali?« je vprašal Lan.

«Чули?» — Запитав Лан.

»Zveni, kot da so volkovi,« je rekla Sara.

«Наче як вовки», — сказала Сара.

»Lačni volkovi!« je dejal Nik.

«Голодні вовки!» — Сказав Нік.

»Z ostrimi čekani!« je dodala Neli.

«З гострими іклами!» — Додала Нелі.

15-16

»In prav pred vrati so!« je rekla Niki.

«І вони прямо перед дверима!» — Сказала Нікі.

17-18

НА ПОМОЇ!

ДОПОМОЖІТЬ!

19-20

»Kaj je spet narobe?« je vprašala mama.

«Що знову сталося?» — запитала мама.

»Sto volkov! Prav pod našim oknom! Požrli nas bodo!«

«Сто вовків! Прямо під нашим вікном! Вони нас з'їдять!»

»Počakajte tukaj,« je rekla mama.

«Зачекай тут», — сказала мама.

»Pregnala jih bom. Enkrat za vselej.«

«Я прожену їх. Раз і назавжди».

21-22

»No, zdaj je pa dovolj! Vi strašni volkovi! Pošteno jih boste dobili!

Zato se raje kar hitro poberite!«

«Ну, тепер досить! Ви, страшні вовки! Ви отримаєте на горіхи!

Тому краще забирайтеся якомога швидше!»

BUUM, BUUM, POOOK BUUUM!

БУУМ, БУУМ, БУУУМ БУУУМ!

23-24

»Тако,« je rekla mama. »Ne skrbite več zaradi volkov. Vse do zadnjega sem pregnala.«

«Так, — сказала мама. — Не хвилюйся більше про вовків. Я прогнала всіх до останнього».

»Si prepričana?« je vprašala Niki.

«Ти впевнена?» — запитала Нікі.

»Prepričana,« je rekla mama. »Ampak če pridejo nazaj, imam tukaj metlo in jih bom spet pregnala.«

«Звичайно, — сказала мама. — Але якщо вони повернуться, у мене тут є мітла, і я знову їх прожену».

Tako so Niki, njene sestrice in bratci tesno drug ob drugem končno zaspali. Skupaj z mamo na sredi med njimi.

Тож Нікі, її сестри та брати нарешті заснули, притулившись один до одного, разом з мамою посередині між ними.

Zadnja stran

Остання сторінка

Zajčico Niki sredi noči lovi sto volkov. Čeprav ji mama zagotavlja, da so bile le grde sanje, Niki ne more spati. Wo mami uspelo pregnati volkove?

Сотні вовків полюють на маленьке зайченятко Нікі серед ночі. Хоча мати запевняє, що це був лише поганий сон, Нікі не може заснути. Чи зможе мама прогнати вовків?

Vsak otrok se včasih sreča s tem, da zaradi grozних sanj ne more zaspati. Knjiga otrokom sporoča, da so jim v takih primerih starši vedno na voljo in da se ob njihovi prisotnosti lahko počutijo varne.

Кожна дитина іноді стикається з тим, що через кошмари не може заснути. Книга дає дітям зрозуміти, що в таких випадках їхні батьки завжди поруч і що вони можуть почувати себе в безпеці в їхній присутності.